

zangkoor in het kilste uur

ontsteek geen lamp maar laat
het huis in duisternis, schuif
nu een der ramen open

waag je aan de namen:
lijster, mees en merel,
al de virtuozen in de haag
en verder uit het roerloze
van bomen die schouder
aan schouder staan

koren die vrolijk een vorst
onthalen zoals een dorp
dat vlagt en een fanfare
uitzendt om te vieren

een zanger zei: dit is
het kilste uur, een zanger
was het van folklore
(wijsheden van het volk
dat weet: er is een tel, een maat
die aarzelt voor de dageraad)

je luistert als een slapeloze
in gedachten sta je al te zwaaien
- een koning op een balkon –
naar al de jonge virtuozen
de geluiden die je niet kan
duiden: mees en merel
in de hagen - en uit het roerloze
waar de bomen staan: koren
die verwelkomen en naamloos
de dag onthalen als een vorst

opgetogen dat ze feesten mogen
en verder hoeft geen reden:
er is het blijde om een zweem
van licht, de blijdschap om het leven

Staf De Wilde